

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

10 december 1997

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR STAATSHERVORMING EN ALGEMENE ZAKEN

Interpellatie van de heer Bruno Tobback tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de aanstelling van de nieuwe directeur-generaal van AROHM tot kabinetschef van minister Grouwels

Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken

Woensdag 10 december 1997

VOORZITTER : De heer Johan Sauwens

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.21 uur.*

Interpellatie van de heer Bruno Tobback tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de aanstelling van de nieuwe directeur-generaal van AROHM tot kabinetschef van minister Grouwels

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Tobback tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de aanstelling van de nieuwe directeur-generaal van AROHM tot kabinetschef van minister Grouwels.

De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, in het begin van het jaar werd mevrouw Lemaître aangesteld als directeur-generaal van de administratie voor Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (AROHM). Dit gebeurde na een zeer lange procedure, met heel wat wrijvingen en problemen. De administratie AROHM heeft al zeer lang een bijzonder slechte reputatie : ze is in sterke mate gepolitiseerd, inefficiënt en moeilijk handelbaar.

In het licht van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) en het gewijzigde beleid inzake ruimtelijke ordening liggen er momenteel heel wat nieuwe uitdagingen te wachten op de diensten van ruimtelijke ordening. Hiervoor is een krachtdadige administratie nodig. Mevrouw Lemaître werd dan ook door de Vlaamse regering ingehaald als het Gouden Bertje van AROHM. Haar taak bestond

erin de bestaande problemen op te lossen en op nieuwe uitdagingen in te gaan. Ze moest de administratie als het ware saneren.

Mijn verbazing was dan ook bijzonder groot toen enkele maanden geleden minister Grouwels, het nieuwste lid van de Vlaamse regering, als een van haar eerste beleidsdaden mevrouw Lemaître weghaalde van AROHM en haar als kabinetschef aanstelde. Mijnheer de minister-president, die beslissing draagt ook uw handtekening. Ze roept vragen op aan twee kanten : laten we ze de vraag- en de aanbodzijde noemen. Ten eerste gaat het om de motivatie van mevrouw Lemaître toen ze haar functie bij AROHM aanvaardde. Ze wist dat het ging om een zeer cruciale post op een zeer cruciaal moment. Ze wist dat ze een zeer belangrijke taak te vervullen had. Toch verlaat ze ongeveer zes maanden later het schip om zich plots in Brusselse aangelegenheden te gaan verdiepen. Tot op dat ogenblik wist eigenlijk niemand dat ze daarin gespecialiseerd was of over enige deskundigheid terzake beschikte. Misschien wist minister Grouwels daar meer van. In dat geval hoop ik dat dat ook voor u geldt.

Ik wil hier echter niet zozeer het intentieproces van mevrouw Lemaître maken. Het is veel interessanter om de andere kant van deze zaak te belichten. Ik zie namelijk geen echt goede redenen voor deze aanstelling. De Vlaamse regering staat voor een belangrijke periode met het goedkeuren van het RSV en het implementeren ervan in de komende jaren. Ik stel me dus een aantal vragen bij de beslissing van de Vlaamse regering om mevrouw Lemaître aan te stellen als kabinetschef van minister Grouwels.

Er zijn immers drie mogelijkheden. Misschien is mevrouw Lemaître inderdaad de belangrijkste expert die men in de beleidsdomeinen gelijke kansen en Brussel kan vinden. Bewijzen daarvoor heb ik tot nu toe echter niet gezien. Mijnheer de minis-

Tobback

ter-president, als u mij die kunt bezorgen, ben ik altijd bereid om ze aandachtig te bekijken.

Een tweede mogelijkheid is dat de Vlaamse regering afgelopen september heeft beslist dat het reorganiseren en saneren van AROHM plotseling geen belangrijke beleidsprioriteit meer was. Misschien had mevrouw Lemaître haar werk al gedaan, of was het gewoon niet meer nodig. Mogelijk vond men dat de situatie nog wel een tijdje slecht mocht blijven. Of men dacht dat een nieuwe directeur-generaal ze wel zou verbeteren. Als dit de ware reden is, zou dit op mij een bijzonder slechte indruk maken. Het zou aangeven dat het beleid van de Vlaamse regering bijzonder weinig consequent is.

De derde mogelijkheid is dat men tot de conclusie kwam dat men mevrouw Lemaître maar beter van die dienst kon weghalen, omdat haar werk er blijkbaar niet voldeed aan de verwachtingen. Als dat het geval is, stel ik me uiteraard vragen bij de gevolgde selectieprocedure en bij het personeelsbeleid van de Vlaamse overheid in het algemeen.

Mijnheer de minister-president, ik heb de volgende vragen. Wat was de specifieke reden om mevrouw Lemaître te kiezen voor de functie van kabinetschef op het kabinet van minister Grouwels? Is dit een karakteristiek voorbeeld van het personeelsbeleid van de Vlaamse overheid? Is dit misschien een uiting van onderlinge rivaliteit tussen verschillende ministers van de regering?

Is dit bovendien indicatief voor een verminderde interesse van de Vlaamse regering voor de hervorming van AROHM? Geeft dit dan ook aan dat de Vlaamse regering de doelstellingen van het RSV niet als een topprioriteit beschouwt? Indien die toch prioritair blijven, wordt het dan niet dringend tijd dat men een einde maakt aan de opeenvolging van tijdelijke of waarnemende directeurs-generaal voor AROHM? Moeten we die administratie niet dringend volledig doorlichten en daarna een echt Gouden Bertje zoeken voor de diensten van ruimtelijke ordening?

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik had begin oktober ook een interpellatie ingediend. Om redenen die ik nog niet heb kunnen achterhalen, heeft men verklaard dat die laat kwam.

Wat de nu behandelde interpellatie betreft, wens ik de feiten nog even op een rijtje te zetten. Door de pensionering van de vorige directeur-generaal kwam er een plaats vrij. Er werd een oproep gedaan voor kandidaten die aan bepaalde voorwaarden voldeden. In een volgende stap had het college van secretarissen-generaal bij de Vlaamse Gemeenschap een nuttige rangorde ingediend waarbij de heer Braeckman als eerste op de lijst stond. Om mij onduidelijke redenen weerhield de Vlaamse regering zijn kandidatuur voor het ambt van directeur-generaal.

Op dat ogenblik besliste men een profiel te maken van het ambt van directeur-generaal voor AROHM, waarbij vooral aandacht werd geschonken aan een bijzondere kennis van de ruimtelijke planning. Op basis van dat profiel werd een bijzondere procedure uitgeschreven in opdracht van de Vlaamse regering. Mevrouw José Lemaître, ambtenaar bij de dienst Statistiek van de Vlaamse Gemeenschap, werd hierbij naar voren geschoven als de primus inter pares. Na een zeer kort en op zijn zachtst gezegd omstreden optreden, zowel in de commissie voor Ruimtelijke Ordening, naar aanleiding van het advies van het Vlaams Parlement inzake het ontwerp voor het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, als in de commissie voor Milieu inzake het ontwerp van decreet voor natuurbehoud en natuurlijk milieu, verlaat ze nu haar functie en werd ze begin oktober als kabinetschef benoemd door mevrouw Grouwels.

De ruimtelijke ordening in Vlaanderen bevindt zich nu in een cruciaal stadium. We zijn toe aan de definitieve vaststelling van het RSV en de vertaling van dit planologisch project in diverse uitvoeringsplannen en uiteindelijk het ontwerp van decreet, namelijk de nieuwe stedenbouwwet. Hierbij wil ik benadrukken dat de heer Van den Bossche in een commissievergadering op 4 december 1996 (Handelingen 1996-1997 C-STA21) heeft gezegd dat – en ik citeer – 'niemand die in deze dienst aanwezig is, zal ontkennen dat ze in een crisissituatie verkeert. Ik ben nu beleefder dan sommigen die daarover in het openbaar het woord hebben gevoerd.' Verder zegt hij dat het om een dienst in crisis gaat waar dingen fout lopen. Nog wat verder stelt hij : 'Wat wel in sterke mate heeft meegespeeld, is dat ik niet langer wil aanvaarden dat de administratie van AROHM voort blijft werken op de manier waarop ze dat de laatste jaren heeft gedaan. Daar zal ik me persoonlijk voor inzetten. Wie er ook moge komen, als het niet duidelijk is dat de administratie beter werkt, zal hij of zij moeten verdwijnen. We kunnen niet langer aanvaarden dat een departement inspanningen levert terwijl er tegelij-

Lachaert

kertijd allerlei vreemde dingen gebeuren in die administratie, die zo het mikpunt blijft van haar fouten. Dit komt daarenboven het imago van de Vlaamse Gemeenschap niet ten goede.'

Mevrouw Lemaître is met de noorderzon vertrokken. Er komt opnieuw een vacature. Op zijn minst gaat het om een weinig ernstige, consequente en plichtbewuste houding van de betreffende ambtenaar en vooral van diegene die haar tot het ambt van directeur-generaal heeft bevorderd, in casu de Vlaamse regering.

Deze houding, voor de enen gericht op de carrière en voor de anderen op het in handen houden van een machtssituatie, is strijdig met de continuïteit van de dienst en met iedere politieke deontologie. Het is bijzonder ergerlijk te moeten vaststellen dat noch de betreffende ambtenaar, noch diegenen die haar als pion op het schaakbord gebruiken, iets uit het verleden hebben geleerd en zonder enige schroom met hun politieke spelletjes verdergaan.

Mijnheer de minister-president, tot besluit wens ik u enkele vragen te stellen. In welke mate kan nog in de continuïteit van de beleidsvoering worden voorzien door het wisselen van een dergelijk topambtenaar ? Welk gevolg zal het ontslag van mevrouw Lemaître hebben op het verdere beleid inzake de ruimtelijke ordening ? Welke procedure zal worden gevolgd om een nieuwe directeur-generaal te benoemen en binnen welke termijn zal dit gebeuren ? Wie zal ondertussen het ambt van directeur-generaal waarnemen ? In welke mate kan de minister-president de objectiviteit bij de benoeming garanderen ?

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik bewonder uiteraard de eerlijkheid en de openhartigheid waarmee de heer Tobback hier een aantal interne problemen en discussies binnen de meerderheid op tafel gooit. Het wijst wel op een malaise en op het feit dat iemand verschillende keren het onderspit heeft moeten delven. Het gaat blijkbaar om een aantal politieke verdeelsleutels, zowel bij de vroegere benoeming van de directeur-generaal als nu bij de overgang naar het kabinet. Ik kan me aansluiten bij wat de heren Tobback en Lachaert hebben gezegd. De werking van de administratie voor Ruimtelijke Ordening zal hierdoor niet worden verbeterd.

Ik had twee vragen ingediend, namelijk één bij minister Baldewijns en een andere bij minister Van den Bossche. Ik wil het daarbij houden. De heer Lachaert heeft rijkelijk geïllustreerd dat er een malaise is binnen de administratie voor Ruimtelijke Ordening, die zeker niet werd opgelost door de kortstondige verschijning van mevrouw Lemaître. Ik wil hier geen intentieproces voeren. Bij de weinige tussenkomsten in de commissie voor Ruimtelijke Ordening bewees zij de nodige knowhow te bezitten. De tijdelijke oplossing die men had gevonden, is er nu echter niet meer. Wat gaat men hieraan doen ? Het parlement heeft recht op een duidelijk antwoord.

Hoe gaat men daarenboven om met leidende ambtenaren ? Is het zomaar mogelijk dat die – zeker als ze belangrijke verantwoordelijkheden krijgen zoals het opnieuw doen functioneren van een administratie – worden weggeplukt ? Moet men hiervoor niet een bepaald beleid voeren met een minimaal aantal deontologische regels ?

Wat zich nu heeft voorgedaan roept ernstige vragen op. Een en ander moet in de toekomst worden vermeden. Het kan toch niet dat we de administratie voor een gedeelte leegzuigen om een kabinet op te vullen. Men kan zich ernstige vragen stellen over de werking van kabinetten. In andere landen heeft men die blijkbaar niet nodig. Men moet vermijden in de toekomst de administratie te verlammen door leidende ambtenaren uit dienst te laten treden.

De voorzitter : Ik zal de laatste zijn die er bezwaar tegen heeft dat ministers zich laten omringen door de beste mensen. Toch werden er afspraken gemaakt om de kabinetten af te slanken. Daarenboven is men overeengekomen om topfuncties in de Vlaamse administratie effectief in te vullen en dat detacheringen niet meer zouden gebeuren.

Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik antwoord met plezier op de gestelde vragen. Ik heb begrepen dat mijnheer Tobback geen intentieproces wil voeren. Ik heb er alle begrip voor dat hij bijzonder is geïnteresseerd in het mechanisme van de aanstelling van kabinetschefs en adjunct-kabinetschefs. *(Gelach)*

De heer Bruno Tobback : Vooraleer u verdwaalt in een repliek die nog vervelender zal zijn, wens ik te

Tobback

benadrukken dat ik niet in het mechanisme ben geïnteresseerd, maar wel in de motieven.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer Tobback, uw interpellatie getuigt van een gezonde nieuwsgierigheid, die u nog van pas kan komen. U hebt vooraf publiek verklaard wie volgens u respectievelijk directeur-generaal van AROHM en kabinetschef mocht worden, en wie niet. U hebt over dit onderwerp een grote bewogenheid tentoongespreid en u duidelijk geprofileerd.

Kabinetsleden zijn persoonlijke adviseurs van de ministers. Derhalve kiezen de ministers ze zelf, met inbegrip van de kabinetschef. Omwille van het belang van hun functies worden de kabinetschefs en adjunct-kabinetschefs, in tegenstelling tot de andere kabinetsleden, niet bij ministerieel besluit, maar bij besluit van de Vlaamse regering benoemd. Daarbij wordt een ad-hocregeling gevolgd die het keuzerecht van de betrokken minister benadrukt. Maar bij de aanstelling van kabinetschefs en adjunct-kabinetschefs is de collegiale verantwoordelijkheid van de hele Vlaamse regering in het geding, gezien het belang van die leidinggevende functies.

Het Vlaams personeelsstatuut bepaalt dat, voorafgaand aan de detachering van een ambtenaar, het akkoord moet worden gevraagd van de Vlaamse ministers die verantwoordelijk zijn voor het personeelsbeleid in kwestie. Voor het directoraat-generaal van AROHM gaat het om een gezamenlijke bevoegdheid van minister Van den Bossche en mezelf. Deze regeling is ingevoerd omdat voor de inhoudelijke materies waarmee AROHM te maken heeft, vier Vlaamse ministers verantwoordelijk zijn.

Nadat ze haar keuze had gemaakt, heeft minister Grouwels, conform het Vlaams personeelsstatuut, het akkoord gevraagd van minister Van den Bossche en mezelf. Dit akkoord werd na mondeling overleg met de vier betrokken functioneel bevoegde ministers ook gegeven. Alles is dus op een weloverwogen, collegiale wijze afgehandeld. U stelt verder ook vast dat ik op de hoogte was nog vóór de formele benoeming van de betrokkene een feit was. De procedure in het personeelsstatuut schrijft dat zo voor. Minister Van den Bossche en ikzelf hebben een belangrijke stem in de afhandeling van de procedure.

Rekening houdend met het akkoord van de functioneel bevoegde ministers heeft de Vlaamse rege-

ring naderhand haar instemming verleend aan het benoemingsbesluit. Bij de beoordeling van de vraag tot detachering moest ook de specifieke toestand bij AROHM worden afgewogen aan de goede werking van de Vlaamse regering in haar geheel, en tevens aan de principiële en positieve houding ten aanzien van de vraag tot detachering. U weet dat in het verleden steeds erg voorzichtig is omgesprongen met weigeringen tot detachering. Die hebben immers niet enkel gevolgen voor de werking van de betrokken administratieve dienst, maar ook een politieke impact.

Op die wijze zou men immers het beleid van bepaalde partijen of ministers onmogelijk kunnen maken of hen kunnen benadelen of isoleren, door hun stelselmatig de medewerking van de betere of meest geschikte ambtenaren te ontzeggen. Zoiets zou indruisen tegen elke collegialiteit, en ook tegen de persoonlijke keuze van de betrokken ministers. Zoals u weet, is het de gewoonte van ministers om enkel de detachering van kwalitatief hoogstaande ambtenaren te vragen. Dat is ons onwrikbaar uitgangspunt. Daarmee wil ik natuurlijk geen oordeel uitspreken over de ambtenaren die niet op een kabinet werken. U weet dat het aantal kabinetsleden beperkt is. Zowel tijdens de vorige als tijdens de huidige zittingsperiode, als in de principebeslissing van juni, zijn terzake beslissingen genomen.

De betrokkene was inderdaad van hoge waarde voor de administratie, net als een aantal andere gedetacheerde ambtenaren. Ze dragen bij tot de goede verstandhouding tussen de kabinetten en de administratie. Op die wijze wordt de verdere overdracht van het beleidsvoorbereidend werk van de kabinetten naar de administratie, en de bijbehorende afslanking van de kabinetten zelf, voorbereid. Ik kom straks nog terug op onze belangrijke principebeslissing die vanaf de volgende zittingsperiode zal worden toegepast.

Daarover bestaat geen enkele onduidelijkheid. We hebben trouwens uit eigen beweging, en in twee tijden, een vermindering van het aantal kabinetsleden doorgevoerd. Bovendien had het parlement er zelf op aangedrongen om bij de samenstelling van de kabinetten regelmatiger een beroep te doen op ambtenaren. Ik wil dit onderwerp niet exhaustief behandelen. Maar het volgende wil ik daarover toch nog zeggen. Op termijn zullen de kabinetten nog slechts bestaan uit een erg beperkte kern van medewerkers. Maar deze ombuiging zullen we niet op één dag realiseren. Steeds vaker zullen ambtenaren richtinggevend optreden bij het werk van de ministers. Maar het gaat om een proces, waarbij de invloed van een ambtenaar in het kabinet groter

Van den Brande

moet worden dan deze van extern aangetrokken kabinetsmedewerkers. We bevinden ons vandaag in een tussenfase.

Het is van groot belang dat zowel de kabinetten als de administratie op een optimale wijze kunnen functioneren. Men kan moeilijk een hiërarchisch verband tussen beide uittekenen. Ik denk dat de beleidsvoorbereiding steeds meer bij de administratie moet liggen. In dat verband is er reeds een belangrijke stap vooruit gezet. Vóór er onderhandelingen over een nieuwe regering zullen beginnen, zal de administratie per beleidsdomein een stand van zaken opstellen.

Bij de keuze van haar kabinetschef heeft minister Grouwels rekening gehouden met de noodzakelijke horizontale bevoegdheden, en gezien het tijdstip van haar aanstelling, met de nodige parate kennis van de Vlaamse overheid. U zult begrijpen dat minister Grouwels het ook als een pluspunt beschouwde dat het niet alleen om een vrouwelijke, maar om een waardevolle vrouwelijke kandidaat ging. Onlangs nog heb ik informatie gekregen waaruit kan worden opgemaakt dat er nog bijkomende inspanningen moeten worden geleverd om de paritaire aanwezigheid van mannen en vrouwen in de kabinetten te realiseren.

Ik ben van mening dat de minister die bevoegd is voor Brussel en voor het gelijkkansenbeleid rekening moet houden met het feit dat het niet om een vrouwelijke, maar om een waardevolle vrouwelijke kandidaat ging. Mevrouw Lemaître heeft bovendien een grote ervaring met administratief werk en met beleidswerk. Ze heeft een grote ervaring met beleidssectoren als de welzijns- en gezondheidssector, de planning en de statistiek, de AROHM, en met de problematiek van Brussel en de rand – onder meer via Vlabinvest, waarvan ze de leidende ambtenaar is. Is zij de ware Jacoba? Ik wil in dat verband ook verwijzen naar het feit dat ze zich in de periode 1987-1988 bij mevrouw Steyaert bezighield met de migrantenproblematiek.

In 1988 was ze adviseur van de toenmalige minister van Brusselse Aangelegenheden en Onderwijs. Die functie oefende ze van 1988 tot 1992 ook uit bij de gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden. Ze startte haar loopbaan in Brussel, bij de Gewestelijke Economische Raad van Brabant. Haar algemene opdrachten in de voorbije periode, alsook haar ervaring, garanderen dat ze alle kwaliteiten heeft om haar taak tot een goed einde te brengen.

De situatie van AROHM vormde daarbij een bijzondere factor. Het is een gemeenschappelijke zorg dat die niet enkel wordt bewaakt, maar dat er ook oplossingen worden gevonden voor de huidige problemen.

Mevrouw Lemaître was inderdaad ongeveer een half jaar op post. In die periode heeft ze voor een aantal belangrijke verbeteringen gezorgd. Minister Baldewijns, onder wiens bevoegdheid dit alles in de grootste mate valt, is het terzake volledig met mij eens. Er konden bovendien ook drie nieuwe afdelingshoofden worden aangesteld. U weet dat ook dit al zeer lang een probleem was. Zo kwam er een nieuw afdelingshoofd voor de afdeling Ruimtelijke Planning, die bevoegd is voor het RSV. Ten slotte werden in overleg met de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur de nodige afspraken gemaakt voor de verdere verbetering van de interne organisatie van AROHM.

Rekening houdend met dit alles was de Vlaamse regering van mening dat ze de aanstelling van mevrouw Lemaître als kabinetschef van minister Grouwels kon en mocht goedkeuren. Met ingang van 1 november jongstleden, werd de heer Beersmans, afdelingshoofd binnen AROHM, aangesteld als directeur-generaal. De dagelijkse leiding van de administratie bleef dus verzekerd.

Ik zie dus absoluut niet in waarom de detachering van mevrouw Lemaître afbreuk zou doen aan de inspanningen die de Vlaamse regering constant levert om de werking van haar diensten in het algemeen – en van AROHM in het bijzonder – te verbeteren. De verbetering van de werking van AROHM omvat immers verschillende onderdelen. De interne afstemming moet zeker worden verbeterd. Voorts wacht er ons ook nog een belangrijke taak inzake de regelgeving, vooral wat betreft de sector ruimtelijke ordening. Zo hebben we onder andere de beslissing genomen om een externe audit te laten verrichten.

Er moet ook in de praktijk werk worden gemaakt van de vereenvoudiging van de regelgeving. Dit heeft niets te maken met een versoepeling van de normen. Een aantal mechanismen werken momenteel echter niet. Bepaalde procedures zijn te lang. Een aantal legitieme vragen kunnen niet binnen de normale redelijke termijn worden afgehandeld. De Vlaamse regering is dan ook hard aan het werk om daar verbetering in te brengen.

De administratie AROHM omvat naast de sector ruimtelijke ordening, ook die van huisvesting en die van monumenten en landschappen. De projec-

Van den Brande

ten die de Vlaamse regering samen met het parlement heeft ontwikkeld, hebben niet de minste hinder ondervonden. Integendeel, onlangs werd de nieuwe wooncode nog goedgekeurd. Dit toont duidelijk aan dat er nog steeds slagvaardig wordt opgetreden. Op het gebied van de regelgeving werden een aantal stappen gezet. Dit geldt eveneens voor de afstemming van de procedures.

Aan de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) en aan de waarnemend directeur-generaal van AROHM werd gevraagd om maximaal de mogelijkheden van de procesimplementatieplannen te benutten. Zo kunnen er op een zo kort mogelijke termijn voorstellen worden geformuleerd ter verbetering van de werking van deze administratie. Elk van de vier functioneel bevoegde ministers zal dit voor zijn sectoren volgen. Minister Van den Bossche zal specifiek toezien op de organisatiestructuur, de methodologische kwaliteit van de procesimplementatieplannen en de opmaak van het personeelsplan. Ikzelf zal uiteraard het geheel coördineren en verder van nabij volgen.

Ik heb er geen enkel probleem mee dat u de vraag stelt of deze beslissing kon en mocht worden genomen. De Vlaamse regering heeft ze goed overwogen. Alle betrokken ministers zijn ervan overtuigd dat op die manier de normale leiding van AROHM kan worden bewaakt en dat bepaalde projecten versterkt kunnen worden uitgevoerd.

Mevrouw Lemaître is misschien een vrouw voor alle seizoenen, maar in elk geval zijn niet enkel haar strepen van belang, maar vooral haar deskundigheid, discrete bewogenheid en totale motivatie die ze ter beschikking stelt van haar minister en van de regering.

Voor een antwoord op de vraag over de detachingsmogelijkheden verwijs ik naar de beslissing van 24 juni 1997. Vanaf de volgende zittingsperiode komt de secretaris-generaal die belast is met de leiding van een departement niet meer in aanmerking voor een detachering. De directeur-generaal of leidend ambtenaar van een Vlaamse Openbare Instelling (VOI) zal dat enkel nog kunnen als hij kabinetschef wordt. Een afdelingshoofd of een adjunct-leidend ambtenaar van een VOI zal dat enkel nog kunnen als hij kabinetschef of adjunct-kabinetschef wordt. Dat alles moet worden gezien in het kader van de hervorming van de kabinetten en ook van de algemene mentaliteitswijziging die we in de administratie willen teweegbrengen.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer de minister-president, u hebt ons in een woordenvloed verzoepen.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik heb u enkel informatie gegeven. In tegenstelling tot u was de heer Tobback niet op de hoogte van het curriculum vitae van mevrouw Lemaître. Ik vond dat ik dat echt moest uitleggen.

De heer Patrick Lachaert : Eigenlijk gaat het daar niet over. Onze vraag gaat niet over de beoordelingselementen die zijn gebruikt bij de beslissing om mevrouw Lemaître als kabinetschef te benoemen. Haar levensloop is ons bekend.

Onze vraag betreft de toestand bij AROHM, en daarover hebt u gemakshalve weinig gezegd. Mevrouw Lemaître was pas benoemd als directeur-generaal, als chef van een administratie in crisis. Dat die administratie in crisis verkeert, zijn niet mijn woorden. Mevrouw Lemaître was volgens de Vlaamse regering de enige goede kandidate voor die dienst in crisis. Vandaag, zes maanden later, gaat mevrouw Lemaître er echter weg. Dat alles verwekt bij mij en bij de leden van de commissies voor Leefmilieu en voor Ruimtelijke Ordening een onbehaaglijk gevoel. Een en ander is niet consequent. Ondanks uw geleerde woorden blijft deze conclusie als een paal boven water staan.

Wat de afslanking in de volgende zittingsperiode betreft, moet men mijns inziens vermijden niet in een ander uiterste te vervallen. Men moet vermijden dat steeds meer een beroep zal worden gedaan op externe studie- en consultancybureaus. Dat zou leiden tot een toestand die nog veel erger zal zijn dan wat we vandaag meemaken.

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Ik bedank de minister-president voor zijn zeer uitgebreid antwoord en voor zijn toelichting bij het curriculum vitae van mevrouw Lemaître. Eigenlijk interesseren mij uit dat curriculum enkel de voorbije zes maanden, al de rest is minder belangrijk. Met het oog op de kennisweerbaarheid kan men natuurlijk nooit te veel weten.

Minister-president Luc Van den Brande : Persoonlijk ben ik van mening dat een blikveld van zes maanden beperkt is. Daarover kunnen we echter van mening verschillen.

De heer Bruno Tobback : Dat was de hele draagwijdte van mijn interpellatie. Ik ben heel blij dat mevrouw Lemaître blijkbaar een vrouw voor alle seizoenen is. Eerlijk gezegd had ik gehoopt dat haar seizoenen wat langer zouden duren dan zes maanden.

U zegt dat de nieuwe afdelingshoofden en de nieuwe directeur-generaal of de waarnemend directeur-generaal de hervorming van de dienst zullen voortzetten. Ik begrijp daaruit dat de taak van mevrouw Lemaître geenszins was afgerond op het ogenblik dat ze is vertrokken en dat de hervorming van AROHM verre van af is. Ze heeft met andere woorden nogal wat werk achtergelaten toen ze het schip verliet.

Mijn voornaamste zorg is dat deze aanstelling, waarvoor mevrouw Grouwels de verdere verantwoordelijkheid moet opnemen, niet in het vaarwater komt van de hervorming van de administratie voor Ruimtelijke Ordening. Als ik u goed heb begrepen, hebt u hierop een positief antwoord gegeven. Ik hoop dat deze voorvallen geen vaste praktijk worden bij de Vlaamse regering. Die neemt zich immers voor om een goed personeelsbeleid te voeren, vooral in de administratie. Deze zaak toont echter hoe het niet moet.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Ik had twee vragen bij de werking van de administratie voor Ruimtelijke Ordening en de deontologische regels. De antwoorden van de minister-president volstaan niet. Er was en is een probleem bij die administratie. De overplaatsing is dus eigenlijk niet terecht. Bovendien zijn een aantal regels die nu worden afgesproken in verband met de leidende ambtenaren, onvoldoende. Er blijven een aantal zaken mogelijk. In die zin zullen we dan ook een motie neerleggen.

De voorzitter : Mijnheer de minister-president, tijdens uw antwoord vroeg ik me af hoe het komt dat iemand met zoveel kwaliteiten als kabinetschef zolang in de administratie is gebleven. (*Gelach*)

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ondanks de illusie die we ons maken, is de natuur geen vijand en geen vriend. Haar cycli zullen het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering niet ingrijpend kunnen wijzigen. (*Gelach*)

Volgens sommigen kan enkel de minister van Arbeid bepalen wanneer het goed of slecht weer wordt. Ik heb vier opeenvolgende jaren op voorhand aan de bouwsector gezegd dat het tussen 22 december en 4 januari slecht weer zou zijn en dat het zou vriezen. Dit stond natuurlijk vermeld in de collectieve afspraken. Dat houdt de enige uitzondering in op cycli en natuur. Het is waarschijnlijk niet toevallig dat van de vier seizoenen, lente en zomer de kortste zijn.

Ik kom terug op de vragen over AROHM. Het staat buiten discussie dat de betrokkene bekwaam is en de kwaliteiten verenigt om een aantal opdrachten te vervullen. Ik bevestig bovendien nadrukkelijk dat bij de Vlaamse regering de zorg aanwezig is om in AROHM de nodige veranderingen door te voeren. Men had het over procesimplementatie. Dat bewijst dat ik niet de enige ben die moeilijke termen gebruikt. Ik noem dat, met alle respect, de binnepsychiatrie van de administratie. Ik geef toe dat men dit soort dingen eerst moet bestuderen voor men weet waarover het gaat. Uit de aanstelling van de drie afdelingshoofden en van een waarnemend directeur-generaal, waarvan de kwaliteit en de ervaring vaststaan, en uit een aantal implementatieplannen, blijkt echter de vaste wil om van AROHM een goed draaiende administratie te maken, die de normen bewaakt en de zaken laat functioneren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 16.30 uur.*
